

Sygn. akt IV KK 69/13

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)

Protokolant Danuta Bratkrajc

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Zbigniewa Siejbika

w sprawie **M. K., A. N. i R. M.**

skazanych z art. 59 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 23 maja 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanych

od wyroku Sądu Rejonowego w B.

z dnia 17 września 2012 r.,

uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do M. K., A. N. i R. M. w całości i przekazuje sprawę w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B. – po rozpoznaniu wniosku prokuratora złożonego na podstawie art. 335 § 1 k.p.k., wyrokiem z 17 września 2012 r. wydanym na

posiedzeniu – m.in. skazał M. K., A. N. i R. M. za przestępstwa z art. 59 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., polegające na udzieleniu środków odurzających osobom trzecim i uzyskaniu za każdym razem korzyści majątkowych w postaci pieniędzy, wymierzył im za te czyny kary pozbawienia wolności i grzywny oraz orzekł wobec oskarżonych za te i inne czyny kary łączne pozbawienia wolności, których wykonanie warunkowo zawiesił na okresy próby 4 lat, oddając ich w tym czasie pod dozór kuratora sądowego. Wyrok ten uprawomocnił się bez postępowania odwoławczego w dniu 25 września 2012 r.

Wskazany prawomocny wyrok zaskarżył w całości na niekorzyść skazanych w trybie art. 521 § 1 k.p.k. Prokurator Generalny. Zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wadliwych wniosków prokuratora i zaniechaniu orzeczenia wobec skazanych obligatoryjnego środka karnego z art. 45 § 1 k.k. w postaci przepadku korzyści majątkowej albo jej równowartości, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w stosunku do M. K., A. N. i R. M. i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna – i to w stopniu ewidentnym.

Bezdyskusyjne pozostawało, że wniosek prokuratora w części dotyczącej przestępstw z art. 59 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. (pkt I, V i VII aktu oskarżenia), zaakceptowany przez M.K., A. N. i R. M., nie zawierał żądania orzeczenia obligatoryjnego środka karnego z art. 45 § 1 k.k., mimo że przestępstwa te popełnione zostały w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i sprawcy taką korzyść uzyskali. W takiej sytuacji powinnością sądu właściwego było albo doprowadzenie do usunięcia wad wniosku przez uzyskanie stosownych zgód prokuratora i zainteresowanych oskarżonych, albo skierowanie sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych. Taki punkt widzenia jest konsekwentnie wyrażany w judykaturze (zob. wyr. SN z 21 października 2009 r., III KK 254/09, R-OSNKW 2009, poz. 2090).

W tym stanie rzeczy, wobec stwierdzenia rażącego i mającej istotny wpływ na treść orzeczenia wskazanej przez Prokurator Generalnego obrazy prawa (art. 523 § 1 k.p.k.), Sąd Najwyższy wydał postulowane przez skarżącego rozstrzygnięcie o charakterze kasatoryjnym (art. 537 § 2 k.p.k.). Propozycja autora kasacji uchylenia w całości zapadłego w stosunku do M. K., A. N. i R. M. wyroku zasługiwała na uwzględnienie, jako że potrzeba orzeczenia w toku ponownego rozpoznania sprawy przepadku na podstawie art. 45 § 1 k.k. może w znaczącym stopniu rzutować na stanowiska stron; może nawet doprowadzić do odstąpienia od rozpoznania sprawy w trybie konsensualnym.